

Zalán Tibor

Fáradt kadenciák 2.

*Imára kulcsolt két álnok kézzel
emléket kérek sok feledéssel
Szólítom Istent vigyen vagy adjon
fordítson hátat rám ne virrasszon*

*(s ha elérne téged átok vagy ima
ne kérdezd kinek szabad majd sírnia)*

*

*Vonatok járnak életem fölött
fülke-magányomba beköltözök
én is végül vagy tán mindörökre
Pereg a nyár Kivérzik a zöldje*

*

*Távrolról hívogat s küld el hangja
amit akart már máshogy akarja
történetében én nem vagyok benne
pedig velem hál el minden este*

*ha üres ágyon árnyékok nyúlnak
keresztül emésztve jelent múltat*

*

*Megbántottam bár más volt a szándék
Bűnök közt élek Nincs kit megbánnék*

*

*Megaláz ahogy s amiért hallgat
festettem vérzést most kitakarnak
igazi sebek zsibongva égnek
meg fogom tanulni mi a végzet*

*vagy meg fogok halni csak úgy végül
kihűl majd a szám Lelkem belekékül*

*

*Arra riadok kezem tördelem
hirtelen nem tudom mi lett velem
Nem értem honnan a riadalmam
mikor én csak adtam adtam adtam*

*lehet hogy rosszul lehet hogy rossznak
Hajnali égben átkok kavarnak*

*

*Nézik a kezemet ezzel írok
üres szemem alatt mélyülő árok*

*

*S hogy leszámoltam a boldogsággal
nincs már ki ellenem s nincs ki rám vall
Kallódó világban árvacsalán
szétpergő könnyed ma még vacsorám*

*

*Rám szól egy hang de nem látom kié
elfogyok lassan a csontom kiáll
Egyedül lettem bolond s már tudom
semmi felé lök magányos utam*

*

*Tegnap telihold volt Sárga vagon
tolatott át lázas teraszomon
Minden porcikám utána kiáltott
A falióra verejtékben ázott*

*

*Tartozom talán egy vallomással
nem vagyok magam s nem vagyok mással
talán úgy pontosabb: már nem vagyok
Húsomban laknak férgek és fagyok*

*

*Kocsmába vinne léptem ha lenne
aki kezembe poharat adna
halkan törölné meg bénuló számat
s szétnyíló egekben vetné ágyam*

*heverjek mocsokban tisztaságban
higgyem van még utam a halálban*

*

*Színek és éjek s támadó éhek
messzire szökött minden ígélet
egyszerre nagy csönd lett körülöttem
Senki sem várja többé a jöttöm*

*

*Szólítom Istent vigyen vagy adjon
fordítson hátat rám ne virrasszon
imára kulcsolt két álnok kézzel
emléket kérek sok feledéssel*